NORAKSTS
Lieta Nr.142291311
(1-2029-12/25)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā, 2012.gada 9.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M. Markovs,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* sūdzības par Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes 2011.gada 17.novembra lēmuma Nr.D57/07/ZV083772/1 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 23.augustā Rīgas pašvaldības policijas kārtībnieks sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu ZV Nr.083772, kurā konstatēja, ka sabiedrība ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/”* (turpmāk – sūdzības iesniedzēja) 2011.gada 23.jūnijā plkst.18.37 pieļāva, ka vasaras kafejnīcā pie kluba/restorāna *„/Nosaukums/”* tika veikta tirdzniecība bez ielu tirdzniecības atļaujas, neievērojot Ministru kabineta 2012.gada 12.maija noteikumu Nr.440 „Noteikumi par tirdzniecības veidiem, kas saskaņojami ar pašvaldību un tirdzniecības organizēšanas kārtību” (turpmāk – MK noteikumi Nr.440) 10.punkta prasības un Rīgas domes 2011.gada 18.janvāra saistošo noteikumu Nr.108 „Par kārtību, kādā tiek saskaņota un organizēta ielu tirdzniecība” (turpmāk – Noteikumi Nr.108) 3.punkta prasības.

Ar Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes 2011.gada 12.septembra lēmumu Nr.D57/07/ZV083772 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) sūdzības iesniedzējai uzlikts naudas sods Ls 500.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, sūdzības iesniedzēja to apstrīdēja.

Ar Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes 2011.gada 17.novembra lēmumu Nr.D57/07/ZV083772/1 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā norādīti šādi apsvērumi.

[1.1] Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvalde (turpmāk – atbildētāja) konstatēja, ka 2011.gada 23.jūnijā sūdzības iesniedzējas izklaides vietā tika veikta ielu tirdzniecība, sūdzības iesniedzējai zinot, ka tai nav izsniegta Noteikumos Nr.108 paredzētā ielu tirdzniecības atļauja (turpmāk – Atļauja).

Turklāt, ja pati sūdzības iesniedzēja ir minējusi, ka 2011.gada 16.maija iesniegumā pašvaldībai ir norādījusi, ka divu mēnešu laikā sakārtos tirdzniecības vietu atbilstoši pašvaldības izvirzītajiem priekšnoteikumiem, secināms, ka sūdzības iesniedzēja apzinājās, ka Atļauja tiks izsniegta pēc visu noteikumu izpildes.

[1.2] Izvērtējot Noteikumu Nr.108 pielikumos noteiktos dokumentu paraugus, nav konstatēta konkrēti noteikta forma pašvaldības lēmumam par atteikumu pagarināt Atļauju.

Pašvaldības izsniegto dokumentu var uzskatīt par lēmumu atteikt pagarināt Atļauju, ko nosaka paša dokumenta saturs un tiesiskās sekas.

Līdz ar to secināms, ka, lai arī sūdzības iesniedzējai bija izvirzīti nosacījumi Atļaujas saņemšanai, kurus tā apņēmās izpildīt divu mēnešu laikā no 2011.gada 3.maija, sūdzības iesniedzēja apzināti nepildīja Noteikumu Nr.108 prasības un turpināja šo divu mēnešu laikā, kad veica pasākumus priekšnoteikumu izpildei Atļaujas saņemšanai, veikt ielu tirdzniecību savā izklaides objektā.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, sūdzības iesniedzēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā. Sūdzībā norādīti šādi apsvērumi.

[2.1] Atbildētāja nav ņēmusi vērā, ka sūdzības iesniedzēja Rīgas Austrumu izpilddirekcijā iesniedza divus iesniegumus par atļaujas termiņa pagarināšanu – 2011.gada 27.aprīļa iesniegumu, uz kuru sūdzības iesniedzēja saņēma Rīgas Austrumu izpilddirekcijas atbildi 2011.gada 3.maijā, un 2011.gada 16.maija iesniegumu, uz kuru sūdzības iesniedzēja saņēma atbildi 2011.gada 1.jūlijā. Attiecībā uz SIA *„/Nosaukums/”* 2011.gada 16.maija iesniegumu Rīgas Austrumu izpilddirekcija nav ievērojusi MK noteikumu Nr.440 18.punktā noteikto ielu tirdzniecības atļaujas vai atteikuma izsniegšanas termiņu.

[2.2] Attiecībā uz Lēmumā norādīto, ka nav konstatējama noteikta forma pašvaldības lēmumam par atteikumu pagarināt atļauju, sūdzības iesniedzēja norāda, ka Lēmumā nav ņemts vērā, ka atteikums pagarināt atļauju atbilstoši Administratīvā

procesa likuma 1.panta trešajai daļai ir nelabvēlīgs administratīvas akts, kurā ir jāietver Administratīvā procesa likuma 67.panta otrajā daļā minētās sastāvdaļas.

[2.3] Sūdzības iesniedzējas ieskatā Rīgas Austrumu izpilddirekcijas rīcība, novilcinot Atļaujas izsniegšanu, ir prettiesiska un nedrīkst radīt netaisnīgas un sūdzības iesniedzējai nelabvēlīgas sekas.

[3] Atbildētāja tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka sūdzību neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzēja izteikusi lūgumu izskatīt lietu rakstveida procesā *(lietas 6.lapa)* un lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai lietu skatītu rakstveida procesā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 289.^{6} panta pirmās daļas otro teikumu pēc tās personas lūguma, kura saukta pie administratīvās atbildības, tiesa administratīvā pārkāpuma lietu var skatīt rakstveida procesā. Ievērojot minēto un izvērtējot lietā esošos dokumentus, tiesa atzīst, ka lieta ir izskatāma rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība ir pamatota un apmierināma.

[6] Tiesa lietā konstatē turpmāk norādītos faktiskos apstākļus:

[6.1] 2011.gada 14.aprīlī sūdzības iesniedzējai izsniegta ielu tirdzniecības atļauja sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumu sniegšanai Nr.IA-11-53-ase *(lietas 21.lapa),* kura derīga līdz 2011.gda 4.maijam;

[6.2] 2011.gada 23.jūnijā Rīgas pašvaldības policijas inspektors sastādīja apskates protokolu, kurā konstatēja, ka */adrese/* pie restorāna – kluba *„/Nosaukums/”* redzama vasaras āra terase ar nojumi, terasē redzami 28 galdiņi un 32 krēsli, pie galdiņa esošo personu apkalpo viesmīle *(lietas 18.lapa);*

[6.3] 2011.gada 23.jūnijā *M.Z.* sniedzis paskaidrojumu Rīgas pašvaldības policijas inspektoriem, ka tirdzniecības vietā */adrese/* 2011.gada 23.jūnijā pildījis darba pienākumus un apkalpojis klientus gan pie bāra, gan āra terasē; atļauju darbībai āra terasē nevarot uzrādīt *(lietas 19.lapa);*

[6.4] 2011.gada 23.jūnijā Rīgas pašvaldības policijas inspektors sastādīja ziņojumu, kurā norādīja, ka apsekojot kluba *„/Nosaukums/”* vasaras kafejnīcu, tika konstatēts, ka vasara kafejnīcā sēž trīs cilvēki, kurus apkalpo viesmīle *(lietas 20.lapa);*

[6.5] 2011.gada 4.jūlijā sūdzības iesniedzējai izsniegta ielu tirdzniecības atļauja sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumu sniegšanai Nr. IA – 11 – 581 –ase *(lietas 23.lapa),* kuras derīguma termiņš ir no 2011.gada 4.jūlija līdz 2011.gada 2.augustam.

[7] Saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Atbilstoši LAPK 7.panta pirmo un otro daļu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā. Lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

LAPK 272.pants noteic, institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

No minētajām tiesību normām izriet secinājums, ka personu var saukt pie administratīvās atbildības un piemērot administratīvo sodu tikai tad, ja viņas rīcībā ir konstatēts un pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

[8] Ar Lēmumu pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 155.panta otro daļu par MK noteikumu Nr.440 10.punkta un Noteikumu Nr.108 3.punkta prasību neievērošanu.

[8.1] Saskaņā ar LAPK 155.panta pirmo daļu par tirdzniecības, sabiedriskās ēdināšanas vai pakalpojumu noteikumu pārkāpšanu, uzliek naudas sodu fiziskajām personām no pieciem līdz simt piecdesmit latiem, bet juridiskajām personām - no desmit līdz piecsimt latiem. Savukārt saskaņā ar LAPK 155.panta otro daļu par tām pašām darbībām, ja tās izdarītas atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda piemērošanas, uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskajām personām - no piecsimt līdz tūkstoš latiem.

[8.2] Saskaņā ar MK Noteikumu Nr.440 10.punktu ielu tirdzniecība ir atļauta, ja tirdzniecības dalībnieks ir saņēmis pašvaldības atļauju un tā atrodas tirdzniecības vietā. Preču pārdošana tirdzniecības vietā bez pašvaldības atļaujas ir tirdzniecība neatļautā vietā.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.108 3.punktu nodarboties ar tirdzniecību publiskās

vietās var tikai ar pašvaldības izsniegtu rakstisku atļauju.

[8.3] No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka ielu tirdzniecību ir aizliegts veikt bez pašvaldības rakstveida atļaujas.

Tiesas ieskatā ar lietā esošajiem pierādījumiem (sk. sprieduma [7] punktu), ir pierādīts fakts, ka sūdzības iesniedzēja ir veikusi ielu tirdzniecību bez pašvaldības atļaujas, jo pārkāpuma konstatēšanas brīdī tai nebija spēkā esošas atļaujas veikt ielu tirdzniecību.

Apstāklis, ka sūdzības iesniedzēja bija iesniegusi iesniegumu ielu tirdzniecības atļaujas saņemšanai, bet nebija saņēmusi atļauju veikt ielu tirdzniecību normatīvajos aktos noteiktajā termiņā un saņēma ielu tirdzniecības atļauju pēc pārkāpuma konstatēšanas, neatbrīvo sūdzības iesniedzēju no administratīvās atbildības, jo ielu tirdzniecību veikt tikai tad, ja komersanta rīcībā ir spēkā esoša atļauja veikt ielu tirdzniecību. Savukārt apstāklis, ka iestāde, iespējams, nav ielu tirdzniecības atļauju iesniegusi noteiktajā termiņā var būt procesuāls pārkāpums un par šādu procesuālu pārkāpumu sūdzības iesniedzēja var apstrīdēt un iesniegt pieteikumu tiesā Administratīvā procesa likuma 184.panta otrajā daļā paredzētajā kārtībā.

[9] Ar Lēmumu pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 155.panta otro daļu. Šī ir blanketa tiesību norma, kuras saturs jeb administratīvā pārkāpuma sastāva konstatēšanai būtiskie elementi tiek precizēti citā normatīvajā aktā, kas konkrētajā gadījumā ir MK Noteikumi Nr. 440.

Kā tiesa norādīja jau iepriekš, gan noteikumi Nr.440, gan Saistošie noteikumi Nr.108 noteic, ka publiskā vietā aizliegts veikt tirdzniecību bez pašvaldības rakstveida atļaujas. Vienlaikus vērā ņemams tas, ka MK noteikumu Nr.440 10.punkta otrais teikums noteic, ka preču pārdošana tirdzniecības vietā bez pašvaldības atļaujas ir tirdzniecība neatļautā vietā.

Līdz ar to speciālajā normatīvajā aktā ir dots pārkāpuma sastāvs, un secināms, ka sūdzības iesniedzēja ir veikusi tirdzniecību neatļautā vietā.

Tiesa konstatē, ka administratīvo atbildību par tirdzniecību neatļautās vietās paredz LAPK 155.^{4} pants „Tirdzniecība neatļautās vietās".

Uz to, ka pārkāpums kvalificējams saskaņā ar LAPK 155.^{4} pantu, norādījusi arī Ekonomikas ministrija skaidrojumā par Ministru kabineta noteikumiem Nr.440 „Tirdzniecības noteikumu piemērošanas vadlīnijas", norādot, ja pašvaldība, izvērtējot pašvaldības policijas sastādītajā protokolā par administratīvo pārkāpumu sniegto informāciju, pieņem lēmumu (administratīvo aktu) par atļaujas anulēšanu tirdzniecības organizatoram, turpmāka preču pārdošana attiecīgajā tirdzniecības organizēšanas vietā nav atļauta un tā ir uzskatāma par tirdzniecību neatļautā vietā. Atbilstoši LAPK 155.^{4}pantā noteiktajam par tirdzniecību neatļautās vietās konfiscē tirdzniecībai neatļautajās vietās esošās preces (*sk.*

http://www.em.gov.lv/em/2nd/?cat=30377).

No tā secināms, ka pieteicējas pārkāpums kvalificējams saskaņā ar LAPK 155.[4] pantu, nevis LAPK 155.panta otro daļu.

[10] Saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Tā kā sūdzības iesniedzēja nepamatoti ir saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 155.panta otro daļu, tad Lēmums ir atceļams, bet lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu un 289.[12] panta otro daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/"* sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes 2011.gada 17.novembra lēmuma Nr.D57/07/ZV083772/1 atcelšanu.

Atcelt Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes 2011.gada 17.novembra lēmumu Nr.D57/07/ZV083772/1 (administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr.083772) un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) M.Markovs

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis

_____ M.Markovs
Rīgā, 2012.gada 9.novembrī.